

DENNIS VAN MIDDENDORP

Toekie en
Miezemuis

Reizen door Europa

Wat een spannende maar mooie wedstrijd was het.
Dankzij de prachtige doelpunten van Toekie wint zijn team met 2-1, nadat ze achter waren gekomen door een doelpunt van Ofinant.

"Gefeliciteerd jongens!", roept het team van Ofinant.
"Dank je wel", antwoordt de tegenstander en ze schudden elkaar

allemaal een pootje.

Aan de kant staat Ties met lekkere fruithapjes en vruchtensap te wachten op de mannen.
De dieren gaan in een grote kring zitten en praten nog gezellig na over de wedstrijd.
Dit moeten we vaker doen, dit is hartstikke leuk!

Een half uur later nemen ze afscheid van elkaar en gaat iedereen zijn eigen weg.

Miezemuis en Toekie blijven samen achter. "Hé Miezemuis, weet je nog dat ik laatst een fles vond met een foto erin van de Eiffeltoren?", vraagt Toekie aan zijn vriendje.

"Ja dat weet ik nog!", antwoordt Miezemuis.

"Nou ik heb de foto nog aan de wijze oude uil laten zien en hij zei dat die toren in Frankrijk staat. Maar wat de code op de achterkant betekende, dat wist hij niet.", vertelt Toekie, "En nu heb ik een idee. Wat zou je er van vinden als wij zouden uitzoeken wat de code betekent?"

"Zullen we iemand meenemen?", vraagt Miezemuis.

"Eh, je verrast me ermee", antwoordt Toekie.

"Oh sorry. Nou vriendje Toekan, ik denk dat het een heel leuk idee is", zegt Miezemuis op een geruststellende toon.

"Maar hoe komen we in Frankrijk? We weten niet waar we heen moeten", vraagt Toekie.

"Dan vragen we het aan de wijze oude uil, misschien kan hij ons helpen", antwoordt Miezemuis.

Ze lopen het strand af, het bos in, de wijze oude uil woont namelijk vlakbij.

Als ze bij de grote boom van de uil aankomen roepen ze tegelijk:

"Wijze oude uil, ben je thuis?"

Een paar seconden later horen ze een zware stem: "Wie heeft me nodig?"

"Wij zijn het, Toekie toekan en Miezemuis, en we vroegen ons af of je ons kunt helpen", antwoordt Toekie.

Even later komt de oude uil uit zijn huis gewandeld.

"Goedemorgen jongens, kom zitten", zegt de wijze oude uil.

En ze nemen plaats op de boombank voor het huis van de oude uil.

"Wat kan ik voor jullie doen?", vraagt hij aan de vriendjes.

"Nou ik was laatst bij U voor die foto van de Eiffeltoren", begint Toekie, "en nu dachten wij om daar even te gaan kijken."

"Even te gaan kijken! Dat is een heel eind vliegen", zegt de uil,
"Hoe willen jullie dat doen?"

"Eh, met het vliegende tapijt. Weet U dan hoe we moeten vliegen?", vraagt Miezemuis.

"Ik heb wel een kaart voor jullie, en een kompas zodat jullie weten waar het noorden en het zuiden is", antwoordt de uil.

"Ja, dat is handig!", roept Toekie blij.

"Wacht hier maar even dan ga ik even zoeken!", zegt de uil en hij staat op en wandelt zijn huisje in.

De beide vriendjes wachten rustig af en ondertussen denken ze na wie ze mee kunnen nemen.

Flippie? Nee die kan niet op het droge.
Dan nemen we toch een bak water mee.
Nee, dat is niet handig.

Ofinant?
Nee die is te groot en te zwaar.

En zo gaan ze al hun vriendjes af.
Maar bij iedereen is wel iets.

"Weet je", zegt Miezemuis, "we gaan gewoon met zijn tweeën, we leren vast wel nieuwe vriendjes kennen."

Na een kwartiertje komt de oude uil eindelijk weer naar buiten met een rugzak onder zijn vleugel. En hij houdt nog iets achter zijn rug.

"Alsjeblieft jongens, hier zit alles in wat jullie nodig hebben", zegt de uil en geeft de rugzak aan Miezemuis.

Miezemuis kijkt even in de rugzak totdat de uil verdergaat.

"En jullie hebben dit nog nodig", zegt de uil daarna.

"Wat dom van ons, we hebben een magisch mandje.....helemaal vergeten dat we die bij U hadden neergezet, we waren zo enthousiast", reageert Miezemuis en kijkt ook even in het mandje.

In het mandje liggen drie heerlijke plakjes uilenkoek met aardbeien erop.

Ze nemen alle drie een koek en smullen ervan.

Als de koek op is zegt de wijze oude uil: "Hier hebben jullie een lijst met namen die jullie kunnen opzoeken. Het zijn allemaal dieren die ik ken, ik ben bij een aantal geweest en anderen zijn hier geweest. In Frankrijk woont een haan, monsieur Henry, die kan jullie wel naar Parijs brengen, waar de Eiffeltoren staat."

De wijze oude uil wijst een aantal plaatsen op de kaart aan en Toekie en Miezemuis kijken aandachtig mee.

Ze kletsen nog wat verder tot de oude uil zegt: "Zo jongens, ik moet weer verder aan het werk. Heel veel plezier en pas goed op. Maar vooral heel veel genieten en zoek De Code. De Code op de achterkant van de foto van de Eiffeltoren brengt jullie verder. Het magische mandje helpt jullie erbij."

De vriendjes nemen afscheid van de oude uil en lopen terug naar het strand.

Ze gaan naar het huis van Miezemuis, onder een palmboom, om het vliegende tapijt op te halen.

Miezemuis loopt naar binnen en komt even later terug met het gouden tapijt.

Samen rollen ze het vliegend tapijt uit, gaan er op zitten en pakken allebei een ervan punt vast.

Ze weten al hoe ze er op moeten vliegen, dat hadden ze al geleerd.

Dan vraagt Miezemuis aan Toekie: "Ben je er klaar voor?"

"Ja hoor, ik zit goed!", antwoordt Toekie

"Daar gaan we!", roept Miezemuis, "en Hortsik".

Hortsik, dat is de kreet waarmee het tapijt gaat vliegen.

ZOEF, daar vliegen de vriendjes de lucht in.

Eerst nog een rondje over het grote dierenbos, dit ligt op een heel groot eiland middenin de Caribische Zee. Ze zwaaien nog even naar al hun vriendjes en vliegen daarna verder.